

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥ

Η "ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΑΣ,"

Μια εκπληκτική μεταμφιεσίς της Φρουβιλίν Ντόκτορ. Η "Αννα—Μαρία Λέσσερ στέν 'Ισπανικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν. Η κατασκοπεύει της στό γαλλικόν μέτωπον τεύ Μάρνη. Πώς ανενγνωρίσθη από τόν Βέλγο ύπολοχαγό Ρενέ 'Ωστέν. Η δραματική άφιξις της στό Γερμανικόν έπιτελείο, κ.τ.λ.

ΗΝ άνοιξε τού 1918, ή Γερμανίδα άρχικατάσκοπος "Αννα-Μαρία Λέσσερ, ή μυστηριώδης και ασύλληπτος φρουβιλίν Ντόκτορ, γιά τήν όποία έχομμε γράψει άρκετές σελίδες, έκανε τήν εμφάνισι της στό Βαυκελιών. Φορούσε έκκεντρικές τοιαλέττες κ' έλεγε σ' όλους ότι ήταν γυναίκα ένός θαυματούτου καλλιεργητού φυτειών καφέ της Βραζιλίας. Γνωρίστηκε λοιπόν μέ τίς άριστοκράτιδες της πόλεως και δίχως νά κινήση καμιά ύποψια, προσελήθη κ' αὐτή στόν 'Ισπανικό 'Ερυθρό Σταυρόν, προσφέροντας άμέσως μεγάλα ποσά γιά ν' ανακουφίση τούς τραυματίες τού πολέμου.

Η άρχικατάσκοπος, από τήν πρώτη στιγμή, άρχισε νά δείχνη μία καταπληκτική δραστηριότητα και σέ λίγο κατάφερε νά πείση μερικές μεγάλες κυρίες νά ζητήσουν τήν άδεια αὐτ' τοῖς Συμμάχους νά κίνηουν ως αντιπρόσωποι τού 'Ισπανικού 'Ερυθρού Σταυροῦ μία μεγάλη περιουσία στό νοκομεία τού βορειοδυτικῶν μετώπων.

Αὐτή ή άδεια δέν άδρησε νά δοθῇ κ' ή άποστολή τού 'Ερυθρού Σταυροῦ, πού άποτελείτο από έπτά κυρίες, άρχισε τήν περιουσία της στό δυτικό μέτωπο. Καμιά από τίς Ισπανίδες άριστοκράτιδες δέν ύποπτεύει τήν "Αννα-Μαρία Λέσσερ. Οι Γάλλοι άξιωματικοί τήν ύπεδέχοντο παντού μέ μεγάλη εὐγένεια κ' όλοι τούς έιχαν κατενόησασμένοι από τήν πολυεκατομμυριούχο νοσοκομικανίδα, πού σκόρπισε δεξιά και άριστερά άφθονα χρημάτια και πού μέ τίς περιποιήσεις της γλίτωνε τούς πόνους τών πληγωμένων.

Έτσι ή έπιτά κυρίες πέρασαν αὐτ' όλα τά νοσοκομεία τού μετώπου κ' άκούρηστες πάντα, έβγαταν πίσω αὐτ' τά χαρακτηριστικά τού Βορρά. Έκει, ένα βράδυ, έπεσκέφθησαν κ' ένα μικρό νοσοκομείο στις όχθες τού Μάρνη. Η "Αννα-Μαρία Λέσσερ, ή μεγάλη φιλόδοξος, είχε κερδίσει πειά τή συμπάθεια όλων. Οι άξιωματικοί κ' ή νοσοκόμες τήν άνομιάζαν "Αγία Μαρία της Καρδιάς μας..."

Τό μικρό νοσοκομείο τού Μάρνη ήταν γεμάτο τό βράδυ αὐτό από τραυματίες, άξιωματικούς και στρατιώτες. Μία ξαφνική ένθεση τών Γερμανών είχε θερίσει ένεινη τήν ήμέρα τίς γαλλικές γραμμές. Οι γιατροί λοιπόν άπαντούνσαν λαοκονιά στις έρωτήσεις πού τούς έκαναν ή κυρίες τού 'Ισπανικού 'Ερυθρού Σταυροῦ και τούς έδωσαν νά καταλάβουν ότι τό καλύτερο πού είχαν νά κίνηουν ήταν νά φορέσουν τίς άπαιρες μπλοκίτες τους και νά τούς βοηθήσουν νά περιποιηθούν τούς πληγωμένους. Έκεινες άφησαν άμέσως τ' αυτοκίνητά τους νά περιμένουν κ' άρχισαν δίχως δεύτερη παρόλση, τό φιλόδοξο έργο τους. Η "Αννα-Μαρία Λέσσερ άνέλαβε νά περιποιηθῇ τούς τραυματίες πού έβγαναν ένγειρισμένοι από τό χειρουργείο. Στο διαμέρισμά της ύπήρχαν περισσότερα από έκατό κρεβάτια, έτοιμα νά δεχτούν όλους αὐτούς τούς δυστυχισμένους...

Οι τραυματιοφορές μετέφεραν σέ λίγο εκεί δύο άξιωματικούς, ένα Γάλλο λοχαγό τού 'Επιτελείου πού είχε πληγωθῆί στον όμο από ένα σφόντι κ' ένα Βέλγο άξιωματικό, ύπολοχαγό τού μηχανικού, άτακασμένο σ' ένα γαλλικό πύργωμα, πού είχε πληγωθῆί από μία σφαίρα στό πόδι. Από νοσοκόμες περιποιήσαντάν τόν Γάλλο λοχαγό κ' ή "Αννα-Μαρία Λέσσερ βοηθῆί τόν Βέλγο ύπολοχαγό νά ξεπλωθῆί σ' ένα κρεβάτι.

Ο άξιωματικός ύποφέρει προμερά από τό τραύμα του και δέν μπορεί νά βοηθῆ λίγη ήσυχια. Σέ μία στιγμή λοιπόν ζητάει από τήν "Αγία Μαρία της Καρδιάς μας, νά τού δώσει ένα σαγαφτό από τό καπέτο του, πού είχε σέ μία τέστη τού χιονιού του... "Όταν όμως ή "Αννα-Μαρία έσκυψε από πάνω του γιά νά τού δώσει φωτιά, ό Βέλγος ύπολοχαγός πιάστηκε πάνω τραυμαμένος. "Έχει χάσει τό χρώμα του... Κιττάξε μέ φρίκη τήν παράξενη ένεινη νοσοκόμη του. "Έπειτα της έστρωσε άπότομα τό χέρι της πού κρατούσε τό σφόντι κ' άρχισε νά φωνάζη σάν τρελλός:

—Βοήθεια!... Συναδέλφου, τρέξε γρήγορα!... Αὐτή έδώ είναι μία γεμιαία κατάσκοπος!...

Μ' όλους τούς πόνους του, ό Γάλλος λοχαγός πού κάθονταν πλάι του, ανασπρόθηκε και τόν ρώτησε:

—Μά τί πάθατε, ύπολοχαγέ; Πού είναι ή κατάσκοπος; 'Ο Βέλγος άξιωματικός έδειξε τήν "Αννα-Μαρία. Έκεινη έξέσπασε σ' ένα ήχηρό γέλιο.

—Μή λέτε λοιπόν άνοησίες!... τού ειπε. 'Εγώ άνήκοω στον 'Ερυθρό Σταυρό... 'Έχω έρθει από τή Νότιο 'Αμερικῆ... γιά νά περιποιηθῶ τούς τραυματίες τού πολέμου...

Κι' έπειτα μ' ένα γλυκό χαμόγελο, πρόσθεσε:

—Βλέπετε φαντάσματα, φίλε μου!... Η καρδιά της όμως έτρεψε από τό φόβο της. Καταλάβαινε ότι ό Βέλγος άξιωματικός τήν είχε γνωρίσει. 'Ηταν ό Ρενέ 'Ωστέν!... 'Ο νεαρός δριβλῆ άξιωματικός πού ήταν τρελλά έρωτευμένος μαζί της, έδώ και τέσσερα χρόνια στις Βρυξέλλες και πού μία ήμέρα, από ένα σημειώμά της, είχε ανακαλύψει ξαφνικά, ότι ή φίλη του ήταν μία Γερμανίδα κατάσκοπος!... Μά ή "Αννα-Μαρία τότε είχε καταλάβωσι νά δραστηριότη μ' ένα όλλανδικό ποταμόπλοιο και νά σώση τή ζωή της.

'Ο Ρενέ 'Ωστέν λοιπόν, ήξερε καλά ότι δέν γελιόταν κ' έξακολουθῆσε νά φωνάζη, τούς συναδέλφους του και τό προσωπικό τού νοσοκομείου.

—Τήν ξερώ!... Είναι μία γεμιαία κατάσκοπος!... Είναι ή φρουβιλίν Ντόκτορ!...

'Ο Γάλλος λοχαγός τού 'Επιτελείου ανασπρόθηκε τότε ξαφνισμένος.

—Είσαστε βέβαιος; τόν ρώτησε.

—Ναι!... Είναι ή φρουβιλίν Ντόκτορ!... ούμιαζε ό Βέλγος άξιωματικός.

—Μά τότε λοιπόν τί περιμένουμε;...

Κι' άμέσως μέ μία έπαισιωχῆ χειρονομία διάταξε δύο γιατρούς, πού ζευγαναν κεινή τή στιγμή τή σσηνή γιά νά ιδούν τί συνέβαινε.

—Συλλάβετε αὐτή τή γυναίκα!... Είναι μία κατάσκοπος!...

'Ο Ρενέ 'Ωστέν αὐτ' τή λύσσα του, άρχισε νά τούς λήη πώς γνώρισε άλλοτε στις Βρυξέλλες τή γυναίκα αὐτή... Τότε όμως συνέβη κάτι πού δέν τό περίμενε κανείς.

Η "Αννα-Μαρία έσκυψε άπότομα, άρταξε τή χλαίνη τού Γάλλου λοχαγοῦ, τό ζωστήρι του και τή φτήκη μέ τό περιστροφό του και μ' ένα πήδημα αλλοφρον έφτασε στό άνοιγμα τής σσηνῆς κ' έτρεξε σάν άστραπή πρὸς τ' αυτοκίνητο.

Οι γιατροί πού τήν κινήγούσαν από πίσω, φώναξαν:

—Πιάστε τήν κατάσκοπο!... Είναι Γερμανίδα!...

Δύο στρατιώτες, πού φυλάγανε κοντά σ' αυτοκίνητα, έπρότειναν τά δπλα τους.

Η "Αννα-Μαρία ελόξενε τότε, πέταξε από πάνω της τήν άστραπη μπλοκίτη της νοσοκόμου και μέ μία άφάνταστη δύναμη, πήδησε ένα φράχτη, έπεσε, σπρόθηκε άμέσως, έτρεξε καμιά δεκαπενταριά μέτρα άνόμοια και χάθηκε μέσα σ' ένα μικρό δάσος... Η σφαίρες σφυρίζουν γύρω της μά καμιά δέν τήν πέτυχε... Άκούει πίσω της έκείνους πού τήν κινήγουνε και δίχως νά πάρη άνόμοια, περνάει τό μικρό δάσος, κρατώντας στό δεξί χέρι τό περιστροφό και τή χλαίνη στον άριστερό ώμο... Έφρει ότι από αὐτή τήν άλλόφρονη φυγή έξαρτάται ή ζωή της. Βγαίνει λοιπόν, μέσα σά σκοτεινά σ' ένα δρόμο, αλλάζει σέ λίγο διεύθυνσι και τραβάει κατ' εὐθείαν πρὸς εκεί πού άκούει τό κανόνι καί στή ρυθμική έκτυροσκοπότητα τών πολυβόλων...

Περνάει ένα κάρτω σαμαμένο από τίς όδίδες και φτάνει πάλι σ' ένα δάσος.

Μπροστά της τώρα δοθώνεται μία σειρά από μικρά βουνά. Η "Αννα-Μαρία προχωρεί καμιά δεκαομοιά άνόμοια μέτρα κ' έξάφνα άκούει από πίσω της τά βαρειά θήματα τών διακοτών της. Κρύβεται άμέσως πίσω από ένα μεγάλο κορμό δέντρον και βλέπει σέ λίγο νά φάνουν λαχανιασμένοι δύο στρατιώτες μέ τά δπλα σά χερία. Η άρχικατάσκοπος σπρώχνει τό περιστροφό της... Άντηχούν τότε μερικοί πυροβολομοί κ' οι στρατιώτες σωμαζώνται καταγής μ' ένα βογγητό πόνου...

Υστερα από λίγη ώρα, μία μυστηριώδης σκιά άνεβαίνει τό βουνό. Φοράει ιερδύλλες και γκιττες Γάλλου στρατιώτου. Είναι τυλιγμένη μέ μία χλαίνη άξιωματικού, δίχως γαλόνα, όπως είναι ή συνηθια στις πρώτες γραμμές. 'Ο άνθρωπος αὐτός άνεβαίνει μ' ένα άργό και σταθερό βήμα τά μικρά βουνά τού Μάρνη. Κάθε τόσο όμως στέ-

καται και κυττάζει πίσω του, οάν νά φοβάται...

Είνε ή "Αννα-Μαρία μέ τα στρατιωτικά ρούχα πού φόρεσε στό μετοξύ... Τραβάει τώρα όλόσφα γιά τίς γερμανικές γραμμές...

Τά ξημερώματα ένας Γερμανός αξιωματικός του πυροβολικού μ' έναν ύπαξιωματικό και μ' ένα στρατιώτη πού προχωρεί γιά νά συναντήση την πρώτη γραμμή του πεζικού τους, άκούει έξαφνα βήματα μπροστά του, μέσα στό δάσος. Μέ τό περίστροφο στό χέρι τότε, έτοιμος νά πυροβολήση, κρύβεται μέ τούς άνδρες του πίσω από ένα ψηλό θάμνο και βλέπει σέ λίγο νά περνάη από τό ξέφωτο ένας Γάλλος στρατιώτης!

— "Αλτ! φωνάζει ό Γερμανός αξιωματικός. Ψηλά τά χέρια!

Κι' είνε έτοιμος νά πυροβολήση άν ό έχθρός δέν ύπακούσει στη διαταγή του.

Ό στρατιώτης στέκεται άμέσως και σηκώνει τά χέρια. Ό αξιωματικός τεντώνει τ' αυτί του μιά στιγμή, μήπως άκούσει τίποτ' άλλα βήματα μέσα στό δάσος κι' έπειτα ηουχος, μ' ένα πύδημα, βρίσκειται κοντά στό Γάλλο στρατιώτη και του φωνάζει:

— Αιχμάλωτος!

Έκείνος βγάξει άμέσως τό ηηλιάό του. "Η χουσές μπουίλες των μαλλιών του ξεκρίνεται στους όμους του. Είνε γυναίκα!...

— 'Επί τέλους!... λέει γερμανικά μ' ένα βαθύ άναστεναγμό.

Όδηγήστε με άμέσως στό πλησιέστερο 'Επιτελείο...

Ό Γερμανός αξιωματικός τά έχει χάσει.

— Κάνετε γρήγορα, του λέει πάλι ή γυναίκα πού φορεί τή στολή του Γάλλου στρατιώτη. Κάντε γρήγορα λοιπόν! Είμαι Γερμανίδα κατόπισπος. Είμαι ή φροϊλάν Ντόκτορ! Έχω συγκεντρώσει πολλές πληροφορίες γιά τό 'Επιτελείο μας!

Και τό μεσημέρι της ίδιας ημέρας ή "Αννα-Μαρία Λέσορα φεύγει γιά τό Βερολίνο, άφού παρέδωσε πρώτα στό γερμανικό 'Επιτελείο του Μόρην ένα πλήθος από σχεδιαγράμματα γιά τίς θέσεις πού είχαν τά σημασιακά στρατητεύματα στό βορειοδυτικό μέτωπο.

Είχε κατορθώσει, άκόμα μιά φορά, νά ξεφύγη την τελευταία στιγμή, μέσα από τά χέρια των έχθρων της.

H. ΜΠΕΡΝΤΟΡΦ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΓΡΑΒΑΤΕΣ «ΔΕ ΜΠΑΡΖΥ»

Ό περίφημος Γάλλος ήθοποιός Λέ Μπαρζύ, ένας από τούς κομψότερους Παρισινούς της εποχής του, είχε λανσάρε κάποτε μιά γραβάτα δικής του έφευρέσεως πολύ ιδιότροπη, ή όποια φορέθηκε από όλους τούς κομψοκοιμένους των μεγαλοπόλεων της Ευρώπης.

Σχετικώς λοιπόν μέ τή μόδα αυτή συνέβη κάποτε τό εξής νόστιμο επεισόδιο στόν μεγάλο ήθοποιό:

Ό Λέ Μπαρζύ έπρόκειτο μιά άνοιξη νά κάμη μιά θεατρική τουρνέ στην 'Ελβετία. Μόλις όμως έφτασε εκεί και κυττάχηκε σ' έναν καθρέφτη του ξενοδοχείου πού κατέλιπε, είδε ότι κατά λάθος είχε φορέσει μιά πολύ άσημη γραβάτα. Βιαστικός τότε, ό «βασιλεύς της κομψότητας» πήρε ένα άμιάξι κι' έτρεξε σ' ένα κατάστημα άνδρικών ειδών γιά νά πάρη μιά γραβάτα του γούστου του.

Η υπάλληλος του κατωστήματος του παρουσίασε ένα σωρό γραβάτες της τελευταίας μόδας, χωρίς όμως ν' άρέση καμιά στόν ιδιότροπο καλλιτέχνη μέ τά δύσκολα γούστα.

Η υπάλληλος τότε του παρουσίασε την τελευταία γραβάτα πού είχε και του είπε:

— Νά μιά υπέροχη γραβάτα, κύριε! Δέν πιστεύω νά μη σάς άρέση ούτ' αυτή; Είνε ή περίφημη γραβάτα «Λέ Μπαρζύ». Δέν θά βρήτε παρόμοια σέ κανένα άλλο κατάστημα.

— Είσθε βεβαία πώς ή γραβάτα αυτή είνε στύλ «Λέ Μπαρζύ»; τή ρώτησε ό καλλιτέχνης γελώντας.

— Βεβαιωτάτη, κύριε! Πρώ όλίγου μάλιστα πέρασε απ' έδώ ό ίδιος ό Λέ Μπαρζύ και άγόρασε μιά δωδεκάδα απ' αυτές. Θά έμάθατε βέβαια πώς ό μεγάλος ήθοποιός ήλθε σήμερα στην πόλι μας μέ τόν θιασό του.

— Μπιά! Πέρασε απ' έδώ ό Λέ Μπαρζύ;

— Και... πού νά πήγε;

— Ξέρω κι' έγώ. Σέ κανένα μιάρ βέβαια.

— Γρήγορα, δεσποινίς, σάς παρακαλώ, διπλώστε μου τή γραβάτα. Βιάζομαι νά πάω νά βρω τόν Λέ Μπαρζύ.

— Τόν γνωρίζετε; ρώτησε ή υπάλληλος.

— Αν τόν γνωρίζω;

— Αφού είμαι έγώ ό ίδιος!

Κόκκινα ή υπάλληλος.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στο Βερολίνο ιδρύθηκε τελευταία ένας «Σύλλογος προστασίας τών άνέργων». Μέλη του συλλόγου αυτού είνε οι πρόεδροι όλων τών Σωματείων τών διαφόρων επαγγελματιών και εργατικών τάξεων του Βερολίνου.

— Σκοπός του δέ ή ενίσχυσις τών άνέργων κατοίκων της Γερμανικής πρωτεύουσας.

— Σύμφωνα, τέλος, μέ τό καταστατικό του συλλόγου αυτού, κάθε εργαζόμενος εργάτης, καθώς και κάθε δημόσιος ή ιδιωτικός υπάλληλος, είνε υποχρεωμένος νά καταθέτων εβδομαδιαίως σέ ειδικό ταμείο ένα ήμερομισθίο τους ύπέρ τών άνέργων.

— Ό καθηγητής Ρόμπερτ Ράνου του Πανεπιστημίου Μισουρί, βεβαιώνει ότι ή πλουσιωτέρα γλώσσα του κόσμου είνε ή 'Αγγλική.

— Έκ της συγκριτικής μελέτης τών διαφόρων Ευρωπαϊκών γλωσσών, την όποια έκαμε, έβγαλε τό συμπέρασμα, ότι ή 'Αγγλική γλώσσα έχει 250.000 λέξεις.

— Άκολουθούν κατόπιν ή Γερμανική μέ 180.000 λέξεις, ή άρχαία 'Ελληνική μέ 97.000, ή Γαλλική μέ 93.000, ή 'Ιταλική μέ 64.000 και τέλος ή 'Ισπανική μέ 53.000.

— Η 'Αμερικη διαθέτει έτησίως 10 εκατομμύρια δολάρια γιά πειραματικές μελέτες κατασκευής άγνώστων δηλητηρωδών άερίων, γιά νά τά χρησιμοποιήση σ' ενδεχόμενο πόλεμο, ό όποίος προβλέπεται ότι θά είνε κυρίως χημικός.

— Οι ύθαγενείς τών νήσων Σάνδουιτς εκτιμούν την καλλονή των γυναικών των άναλόγως του βάρους του σώματος των. Όσο περισσότερο ζυγίζουν εκεί ή γυναίκες, τόσο θωρακίζονται.

— Ό Γερμανός καθηγητής της Βιολογίας 'Ερρίκος Σχέπτερ, άποδεικνύει διά της ιστορίας, ότι οι διανοητικώς εργαζόμενοι είνε οι μακροβιότεροι άνθρώποι.

— Ό μέσος όρος της ζωής τών αστρονόμων είνε 64 έτη, τών μαθηματιών 72 έτη και τών φιλοσόφων 75.

— Υπό τόν 'Ατλαντικών όκεανό διέρχονται δεκατέττε έν δίω τηλεγραφικά καλώδια. Η αξία τών καλωδίων αυτών άνέρχεται σέ 25.000.000 λιβρών.

— Η 'Ισπανική σημαία μέ τό κόκκινο και κόκκινο χρώμα, είνε ή άρχαιότερα όλων τών Ευρωπαϊκών σημάτων. Καθιερώθη στό 1785.

— Η Δημοκρατία του 'Αγίου Μαρίνου είνε τό μόνο κράτος της Ευρώπης στό όποιο δέν ύπάρχει σιδηρόδρομος.

— Η όλική αξία των φαριών πού συλλέγονται καθημερινώς σ' όλα τά παράλια της 'Αγγλίας ύπολογίζεται σέ 35.000 λιβρών.

— Ένα από τά μεγαλύτερα ήφαιστεια του κόσμου είνε και τό ήφαιστειο Κιλωέα, πού βρίσκεται στις νήσους Χαβάι.

— Ό κρατήρ του ήφαιστείου αυτού βρίσκεται σέ ύψος 1.300 μέτρων, ή δέ λάβα πού ξεκρίνεται απ' αυτόν κατωπλατύνει έκτασιν 1.200 έκταρίων.

— Την παρασμένη βδομάδα ξημιν στο Λονδίνο ή έτήσιες λεμβοδρομίες μεταξύ τών Πανεπιστημίων της 'Οξφόρδης και του Καίμπριτζ.

— Η λεμβοδρομίες αυτές πού γίνονται στόν Τάμεσι, εγκαινιάστηκαν γιά πρώτη φορά τό 1848. Ό άγών γίνεται επί διαδρομής δύο χιλιομέτρων. Τό ρεκόρ της ταχύτητας —18 και 20' λεπτά— έσημειώθηκε τό 1911 κι' από τότε δέν κατερρίφθη άκόμα.

— Σ' όλόκληρη την 'Ισπανία φρονούνται κάθε χρόνο στις ταυρομαχίες 5.000 άλογα και 1000—1500 ταύροι.

— Τά παγκοσμίου φήμης εργοστάσια άρσμάτων Κοττύ στο Παρίσι, χρησιμοποιούν έτησίως ως πρώτη ύλη 5.000 τόννους ρόδων.

— Μιά μεγάλη ποσότητα από τά ρόδα αυτά, προμηθεύονται από την 'Ανατολική Ρωμινία, όπου ή καλλιέργεια και τό εμπόριο των ρόδων είνε ή πιο έκτεταμένη έπιχείρησις των κατοίκων της.

— Ό 'Αμερικανός μηχανολόγος δόκτωρ Ρούθ Σίμπσον, σέ μιά τελευταία άνακρίνωσι του ισχυρίζεται ότι πολύ γρήγορα ό όμιλόν κληματογράφος θ' άντικατασταθί μέ ειδικά μηχανήματα τηλεοράσεως.

— Τό πλουσιώτερο ύλατωρητείο του κόσμου βρίσκεται στόν κόλο Καραμπούγκο της Κασπίας θαλάσσης.

— Από τόν Νοέμβριο ως τόν Μάρτιο, όποτε παγώνει ή Κασπία θάλασσα και σταματά τό κύμα των νερών, άπομένει εκεί άλάτι 5-7 δισεκατομμυρίων τόννων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

